

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

& in l. si quis emptionis. C. de præsc. 30. anno. vel dica-
 mus dictum Bal. in d. l. 2. procedere. in iudicialibus, q̄
 ipso iure annullantur, quādo fiunt ab aliquo sine mā-
 dato. l. licet. C. de procurat. nec ex diuturnitate tēpo-
 ris mandatum in illis præsumeretur, et si esset tēpus,
 de cuius initio memoria in contrarium non existit,
 ut ibi per Bal. qui loquitur de snā, quæ ē post mille
 annos ex defectu mandati nulla dici pōt: sed in extra
 iudicialibus, ut in contractibus ita non esset, quia ex
 diuturnitate temporis, enūciatione mādati in instru-
 mento facta præsumeretur, ut supra. Ratio diuerstatis
 colligitur ex uerbis Bar. in l. licet col. 2. C. de pro-
 10 rat. nam ¶ in iudicialibus defectus mandati magis au-
 cer, & uitiat, quam in contractibus, quoniam iudicia
 lia non dependent merè à uoluntate, & consensu par-
 tium, ex quo iudicium redditur in inuitum. l. inter sti-
 pulantem. §. si stichum. ff. de uerb. obl. item dependet
 ab auctoritate iudicis, arg. c. forus. de uerb. sign. cū si.
 Hinc iudici iniuria inferri dicitur, quando quis man-
 datum non habes corā eo comparat, ut inquit glo. in
 c. 1. de elect. in 6. in uerbi. absentia, sed extraiudicialia
 merè à consensu partū dependent. l. sicur. C. de actio.
 11 & oblig. & ¶ ideo mādatum in iudicialibus difficilius
 præsumitur, ut per Bal. in d. l. 2. quam in extraiudicia-
 libus, & in contractibus, ut supra, & hoc modo posset
 concordari opiniones doctorum, qui sunt contrarii,
 quoniam aut loquimur de diuturnitate tanti tempo-
 ris, de cuius initio non existit memoria, & sumus in
 extraiudicialibus, & mandatum præsumetur, aut de
 simplici diuturnitate, uel iudicialibus, & secus erit.
 ¶ Quoad illud aut, quod ēt opponitur contra Illustr.
 & Excellen. Ducē Florentiæ, q̄ Dux Ferrariæ dicitur
 esse i quasi posse siōe iurisdictionis aduersus aliquos
 homines territorii Bargæ per longissimum tēpus, &
 quod in instrumento transactionis prædictæ fuit ap-
 posita clausula saluo, & reseruatō iure utriusque par-
 tis quoad iurisdictionem, & sic per hāc transactionē
 nō potest dici ius aliquod acquisitū fuisse cōitati Flo-
 rentiæ, & consequenter nec illius Duci propter refer-
 12 uationem factam. Igitur ¶ præsumendum est pro Du-
 ce Ferrariæ possessore, argum. c. in pari. de reg. iur. in
 6. no. in l. sine possidetis. C. de probatio. in c. licet. cau-
 sam extra cod. tit. & l. si duo. ff. uti possid. Respondetur,
 saluando, q̄ ad Illustr. Ducem Florentiæ iurisdictionē
 territorii Bargæ terminati, seu confinati, prout aliās
 fuerat conuentum, pertineat, q̄ per illā clausulā ge-
 neralem non uideretur derogatum iis, quæ specialiter
 & expressè fuerāt inter ipsas partes quoad iurisdictionē
 nem, & territorium dictorum locorum conuentum,
 sed illa iurisdictionis reseruatō debet intelligi quoad
 alias res, seu quoad alia loca non expressā, nec specifi-
 cata, nec contingat dici partes uoluisse se incontine-
 ti corrigere contra. l. nam ad ea. ff. de cond. & demō.
 13 ac ēt quia ¶ clausula generalis siue pcedat, siue sequatur,
 nunquam comprehendit illa, super quibus specia-
 liter fuit prouisum, quādo si clausula generalis ad
 ea referretur, contingeret fieri cōtra specificata. l. do-
 li clausula. ibi q̄; Bar. & alij post gl. ff. de uerb. obl. & fa-
 ciūt no. per Bar. in l. talis scriptura. in ff. de leg. 1. cū
 aliis, nam generi per speciem derogatur, siue genus
 pcedat, siue sequatur, & non ecōtra c. 1. & ibi Abb. la-
 te extra de rescrip. & c. generi per speciem. de reg. iur. in
 6. Secundo respondeo, q̄ dato, sed non cōcesso, clau-
 sulā illā referri ad iurisdictionē dictorū castrorū Bar-
 gæ, & Roche, ea referenda est ad iurisdictionē pas-
 siuā ipsorū hominū dictorum castrorū, ut innuunt illa
 uerba reseruatō iure ipsarum partium quoad iurisdic-
 tionem, non aut referenda est ad iurisdictionē acti-
 uam ipsorum dominorum, & ducum, cui partes præ-
 14 iudicare nequeant, ¶ duplex enim est respectu ciuiliē

territorii iurisdictione, actiua uidelicet domini terri-
 torii, & alia passiuā, uidelicet loci, seu personarū, aduer-
 sus quas dominus iurisdictione utitur, ut uoluit Bar.
 & moder. in l. 1. ff. de iurisd. omn. iud. Præterea ¶ licet
 15 Dux Ferrariæ iurisdictione aduersus hoīs Bargæ illi
 obediens uisus fuerit, pp hoc tamen nō dī Duci Flo-
 rentiæ, seu illius iurisdictioni actiue p̄iudicat, nā ad
 p̄scribēdū iurisdictionē actiua in alieno territorio
 illius dominū, nō sufficit eā exercere q̄ hoīs dicit ter-
 ritorii obediētes, quāuis. n. iurisdictionē q̄ ipsos p̄scribi
 dicatur, non tamē ¶ dominū, cui hoīs obediēdo al-
 teri p̄iudicare non possunt, Bar. in l. si. opposi. 1. 5. C. de
 edic. diui ad. tol. & facit id, quod uoluit Egid. in finit
 decisionibus in dec. 171. incip. Licet subditus, dicens
 q̄ si q̄s confiteatur se esse subditum alicuius, talis cō-
 fessio sibi quoad iurisdictionem passiuā p̄iudicat, nō
 aut quoad iurisdictionē sui superioris, & ideo super-
 rior, & dominus contra alteri obediētes, uel cōfite-
 tes se esse alterius subditos sua iurisdictionē actiua
 poterit. His paucis uti uolui ad corroborandū iurū
 Illustrissimū, ac Excellentissimū Ducis Florentiæ: dū
 mei singularissimū, & in ceteris snām clarissimorū
 doctorū collegij Pisarū, & Florentini, q̄ nihil penitus
 intactū dimitterunt, illi tanquā iustissimā adharēdo,
 in omnibus approbo, atque confirmo. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Ciuem esse, uel subiectum iurisdictioni ciuitatis, & esse de comita-
 tu, uel de episcopatu, aut de diocesi ciuitatis, differunt, nec de uno
 ad aliud rectē inferunt, & nu. 7. & 9.
- 2 Ciuitatis munera subire, & illius iurisdictioni subijci qui tenentur.
- 3 Ciuēs ciuitatis an de iure communi aliqui esse possint, etiam si non
 habitauerint, uel non sint originarij ciuitatis.
- 4 Comitatenfes de iure communi ciuēs dici possunt, & quō, et nu. 6.
- 5 Verbum intelligitur denotat improprietatem.
- 8 Territorium, & districtus quibus conueniant.
- 9 Ciuitatis dominus, seu iudex necessario iurisdictionē habet in eos,
 qui sunt de districtu, & territorio, sed non in eos, qui sunt de comi-
 tatu, seu de diocesi, uel de episcopatu.
- 10 Diocesi, seu episcopatu, uel comitatu maior territorio, seu distri-
 ctu esse potest.
- 11 De comitatu, seu episcopatu esse, & de districtu, seu territorio esse,
 & de ciuitate, & ciuem esse differunt, & de uno ad aliud non in-
 fertur, & nu. 13.
- 12 Ciuēs originarij, & ciuēs per incolatum esse cōtra dicuntur subiecti iurisdictioni
 ciuitatis.
- 14 Argumentum à contrario sensu non recipitur, quoties absurdum,
 uel iuris repugnantia, & correctio resultaret.
- 15 Beneficia, & honores nobilibus magis, quam plebeis deferuntur.
- 16 Potentes, & nobiles simpliciter inter se differunt, & potentes qui
 dem omnes possunt dici nobiles, sed non e conuerso.
- 17 Nobilitas, & potentia ad diuersa referuntur, & ad qua.
- 18 Comitatorum appellacione regulariter et maxime in materia sta-
 tutorum, & onerosa, ac p̄iudiciali non continentur ciuēs origi-
 narij intra ciuitatem nati, & præsertim nobiles.
- 19 Forum sortiri ex qua cā soleant illi, qui alii non sunt de iurisdictione.
- 20 Distr. eius, & territorium quare ita appellantur.
- 21 Rescriptum ab aduersario impetratum efficitur commune, & si ius
 unquam contineat, contra impetrantem retorquetur, maxime si
 illo sit usus.
- 22 Rescripta non sunt cauillanda, & cauillando, qua pena commi-
 tatur.
- 23 Rescriptum in dubio semper intelligendum, ut minus ledat, & com-
 muniter prosit.
- 24 Statutus actiue, & passiuē uti quomodo intelligatur.
- 25 Verba actiue, & passiuē important hoc est reciprocē, & uicissitudi-
 nariē, & pro, & contra.
- 26 Rescripta, sicut leges ad præterita non retrahuntur.
- 27 Rescripta gratiosa dicuntur leges priuatae.
- 28 Falsi crimē cōmittere in fabricando falsum instrumentū, aut produmē-
 dos, seu corrupēdo testes falsos, & ut instrumentis, seu attestatio-
 nibus

mbus falsis
 commissis d
 29 De falso tamen
 30 Rescripta ad l
 31 Falsi crimen in
 pium commi
 palis cogit
 32 Causa falsarum
 mixta, & q
 agitur &
 tenditur.
 33 Causa mixta q
 dam ciuiles
 34 Falsi attestatio
 illa, & prot
 nus uera esse
 tendebat pa
 tur, quando
 ut, & casu
 contra eum
 STATV
 ostendendo
 debeant, & p
 dere, ut illis
 ciuitatis sit i
 acertiam den
 ues originari
 na, quamuis
 ciuitatis illi
 statutorum
 & beneficiis
 tus illis leca
 CO
 S
 1 paru, hoc est
 cluis, seu de
 iurisdictioni, di
 subiecti iur
 tu, uel de ep
 possit esse
 celiq̄ tamē
 2 tans, nec illi
 bire nāq̄; m
 subelle dicit
 municipa. &
 rā. C. de ince
 rub, qui inte
 tur eius, qui
 habitauerint
 na subierint
 accēdētes pe
 quimplici
 gine propri
 tu p̄ lineā m
 3 que sunt cy
 phures dicit
 uerit, uel ci
 4 ad municip
 nuni ēt Co
 eius dicit
 si ad municip
 iud. Sed aīa
 do ipropri
 notātib; fr
 intelligitur

- 30 De falso tamen utroque modo quis est puniendus.
- 31 Falso crimen incidenter contingens in causa alicuius iudici per rescriptum commissum an, & quando per ipsum iudicem causa principi palis cognosci possit.
- 32 Causa falsorum attestatorum, vel falsorum instrumentorum dicitur mixta, & quoad penam parti applicandam civilis, seu civiliter agi dicitur & ad illam rescriptum in causa civili obtentum extenditur.
- 33 Causa mixta quoad effectum civilem censetur civilis, & secundum civiles regulantur.
- 34 Falso attestatoribus, seu instrumentis utens etiam cum clausula illa, & protestatione, videlicet in parte, & paribus, & quate nus vera essent, & si non apparerent vera, quod illis vii non intendat penam falsi non curat, nec dicta protestatione innovatur, quando illi per adversarium notificatum fuit, an vellet eis uti, & casu quo vellet uti, vel videretur, quod intendebat velle contra eum de falso procedere.

EPI TOM E.

STATUTA quædam Ciuitatis Mutinæ declarantur, ostendendo videlicet iuxta illorum dispositionem, qui debeant, & possint beneficiis statutorum Mutinæ gaudere, ut illis per potestatem, seu alium iudicem dictæ ciuitatis sit secundum ea ius reddendum, & qui non, ac etiam demonstrando, nobiles quoque, qui sint ciues originarii dictæ ciuitatis, & subiecti Duci Ferrariæ, quamuis non fuerint in libro æstimo descripti, aut ciuitatis illius onera non subeant, tamen ex eorumdem statutorum dispositione posse, & debere, honoribus, & beneficiis statutorum prædictæ ciuitatis gaudere, & ius illius secundum ea reddendum esse.

CONSILIVM XXII.

SUPER dubiis Magnificum Comitæ Vetruræ, litisq; cōsortes nouissimè porrectis paucis vtat, & pro resolutione primi dubii cōsidero, qd non sequitur, quis est de episcopatu, hoc est de diocœsi, uel est de comitatu, ergo est ciuis, seu de iurisdictione ciuitatis, vel subesse dicitur iurisdictioni, differunt enim inter se, qd quis sit ciuis, vel sit subiectus iurisdictioni ciuitatis, & qd quis sit de comitatu, vel de episcopatu, aut de diocœsi ciuitatis, nã aliqui possunt esse de comitatu, vel de episcopatu, aut de diocœsi, qd tamẽ non dicuntur esse subiecti iurisdictioni ciuitatis, nec illius subire munera, aut eius esse ciues. Si subire nãq; munera tenentur, & iurisdictioni ciuitatis subesse dicitur ciues, & incolæ ciuitatis. vt in l. i. ff. ad municipia. & in l. i. cum ibi nota. & in l. ciues. & per totum C. de incolis. lib. 10. & probat p statutu Mutinæ sub rub. qui intelligantur esse ciues Mutinæ, vbi illi dicitur ciues, qui per triginta annos intra ciuitatẽ Mutinæ habitauerint, seu domiciliũ habuerint, & in illa onera subierint, & æstimo descripti fuerint p se, uel eorũ ascēdentes per lineã masculinã. Itẽ ciues et dicuntur, qui simpliciter originarii ciuitatis Mutinæ fuerint origine propria paterna, vel auita, vel anterioris ascēdētis p lineã masculinã. Alii vero dici non possunt, ne que sunt ciues Mutinenses, quãuis de iure cõi & alii plures dici possint esse ciues ciuitatis, et si nõ habitauerint, vel ciuitatis originarii nõ sint, vt per Bar. l. i. ff. ad municip. & l. 2. ff. de verb. signifi. Nãq; de iure communi et Comitatenfes, hoc est, qui de comitatu sunt, ciues dicitur secundum Bar. in d. l. i. per l. qui ex uiro. ff. ad municip. & idẽ Bar. in l. 3. col. 3. ff. de iurisd. om. iud. Sed aduertat, qd arbitror illud pcedere, loquẽdo proprie nã tex. in d. l. qui ex viro vitur verbis de notãtibus fictionẽ, & improprietatẽ, ibi eam patriam intelligitur habere, cui reipublicæ uicus ille respõdet,

5 ¶ uerbum enim intelligitur denotat improprietatem per Bar. in l. i. ff. de uicup. & l. uni ca. §. 1. C. de rei ux. actio. nam ¶ comitatini, seu comitatenses, hoc est qui in comitatu habitãt, uerẽ, & proprie non sunt ciues, & ex forma statutorũ Mutinẽ nullo modociuium appellatione continentur, ut in d. statuto, q intelligantur esse ciues, & idẽ de iure cõi, ut dicit Bar. in d. l. 2. circa mediũ. ff. de uerb. sign. & Abb. Felin. & alij in c. Rodolphus. in §. cõclusionẽ de rescrip. & hoc maximẽ procedit, quando ij, qui sunt de comitatu, non subeunt onera ciuitatis, nec illius iurisdictioni subeunt, nã hi & si de uico, seu comitatu sunt, nullo tñ mō possunt dici ciues, nec gaudere beneficiis statutorũ ciuitatis, & hoc cõtingit, quãdo maior est comitatus ciuitatis, quã sit territorium, seu districtus ipsi, ut est de ciuitate Bononiæ uersus partes Ferrariæ, de cuius comitatu, & diocœsi, seu epãtu sunt plura oppida, in quibus Bononiæ ciuitas iurisdictionẽ non exercet, nec onera imponit, quia illa sunt de districtu Ferrariæ, uersus autẽ partes Romãdiolæ maius est territoriu, & districtus Bononiæ, quã sit comitatus, quia plura sunt castra, & plures uillæ, q sunt de comitatu Imola, sed de territorio, & districtu Bononiæ. Aliquẽ ¶ ergo esse de comitatu Mutinæ nõ inferri, qd sit de iurisdictione, & q onera ciuitatis Mutinæ sublineat, sed bene talis dicitur eẽ de territorio, seu de districtu, quã ¶ territorium dicitur à terrẽdo, & districtus à distringendo, & conueniunt illis, aduersus quos iurisdictione exercetur, & onera imponitur, ut in l. pupillus. §. territoriu, ibiq; Bar. & Alex. ff. de uerb. sig. in d. l. i. ff. ad municip. & p Abb. & latius per Felin. in d. c. Rodolphus. in 4. & §. cõclusionẽ: & idẽ, quod dictũ est de comitatu, dicitur et de diocœsi, seu episcopatu respectu iurisdictionis secularis, de qua nos loquimur, quia ¶ do minus, seu iudex ciuitatis nõ dicitur necessãrio iurisdictionem habere in omnes de diocœsi, seu episcopatu, nec illis onera pōt imponere, sed solũ in eos, q sũt de districtu, & territorio, ¶ maior n. pōt esse diocœsis, seu episcopatus, quã sit territoriu, ut patet in ciuitate Bononiæ cuius episcopatus, seu diocœsis extenditur usque ad padũ, uel circa, comprehendendo oppida Centi, Plebis, & alia, quæ tamen non sunt de territorio, nec de districtu Bononiæ, quæ in illis iurisdictione non habet, nec eis onera imponit. Idẽ euenit ciuitati Imolæ, & pluribus aliis, quas referre longũ esset. Potest igitur idem contingere ciuitati Mutinæ, uide licet q eius comitatus, & episcopatus sit maior, quã sit territorium, seu districtus ipsius p prædicta, & idẽ possunt aliqui esse, qui sint de comitatu, uel episcopatu Mutinæ, q tamẽ non dicantur esse subiecti iurisdictioni communis Mutinæ, nec dominorũ Marchionũ, nec sublineat onera ciuitatis Mutinæ, sed alteri ciuitatis, puta Bononiæ, ueluti cõstat in uilla Panzani, & aliis circumuicinis, q sunt de episcopatu, & comitatu Mutinæ, sed nõ de illius districtu, seu territorio, quã nõ subiacet iurisdictioni Mutinæ, nec illius onera subeunt, sed ciuitatis Bononiæ, & sic hoies dictarum uillarum magis dicuntur esse de comitatu, seu episcopatu, quã de territorio, & districtu, hoc est de iurisdictione, & de allibratis in æstimo: & de his proprie, & terminis loquitur statutum sub rub. qd ptas, nec aliq; officialis &c. cuius uerba solum in ijs uerificantur, q sunt de comitatu, & episcopatu, qui tamen non sunt de territorio, nec de districtu, nec de ciuitate per prædicta. ¶ Aliud est. n. esse de comitatu, seu episcopatu, aliud eẽ de districtu, seu de territorio, & aliud eẽ de ciuitate, & ciuẽ eẽ, ut in d. c. Rodolphus. cũ ibi nõ. cum similit. supra allegatis, nã pōt esse, q quis sit de comitatu, uel episcopatu, & tamen non sit de territorio, nec de districtu, item quod sit de districtu, & territorio, & ta-

minii territo
onari, adue
r uolunt Bar
rereca flier
Sis Barga illi
S d Ducu Flo
dicatu, nã ad
o territorio
noes dicitur
o ipos pterib
obediẽdo ab
oposi. i. s. Cate
t Egid. in fin
oditus, dicitur
tius, talis cõ
i p iudicat, nõ
& idẽ de supes
uel cõstit
õcõ actina ut
rationẽ iurid
Florẽtia dicit
clarissimorũ
nihil penitus
ã adharẽdo,
Laus Deo.

esse de comita
runt, nec de mo
qui tenentur,
ent, etiam si non
& quos, et m. 6.

õnẽ habet in me
qui sunt de comi
torio, seu episcopi
territorio esse,
ad aliud non in
untur subiecti in
noties absurdum,
eis deseruntur,
& potentes qui
ad que.
nẽ in materia sta
untur ciues origi
unt de iurisdic.
mmune, & si ius
etur, maximẽ si
pena communi
ladat, & cum
ur.
& vicissitudi
r.
u, aut produci
s, seu attestatio
nibus

& tamē non sit de comitatu, seu episcopatu, ut ex pmissis inferitur. Item similiter potest esse, quod quis sit de civitate, & sic civis, & tamen non sit de comitatu, nec de episcopatu, nec de diocēsi, quia aliud est civitas, & aliud est comitatus, seu diocēsis, aut episcopatus. d. c. Redulphus, & colligitur ex ijs, quae hnt p Bar. in d. l. 2. & in terminis nostris probatur per statutum sub rub. qui intelligantur esse ciues civitatis Mutinae. Cum igitur statutum sub rub. quod potestas, nec aliquis officialis &c. loquatur de ijs, qui sunt de comitatu, & episcopatū Mutinae, qui non dicuntur subiecti iurisdictioni cōis Mutinae, nec dominorū Marchionū, expressē apparet illud non loqui de ciuibus, nec ē de ijs, qui sunt de districtu, & territorio, qui iurisdictioni cōmunitatis Mutinae subsunt, qui & si aliquo respectu de comitatu, seu episcopatu dici possunt, non tamen quoad hoc, ut nō dicantur subiecti iurisdictioni Mutinae, de quibus loquitur dictū statutum, in quo nullum quoad propositum nostrum fieri potest fundamentū cōtra pstatum Comitē Venturā, litisque consortes: quin immo statutū illud potest retorqueri sic ex eo arguendo, illis, qui sunt de comitatu, vel episcopatu Mutinae, quod nō dicitur subiecti iurisdictioni cōis Mutinae, seu dominorū Marchionum, potestas, seu alius index Mutinae ius secundum statuta reddere non debet, ergo illis, qui iurisdictioni sunt subiecti, ius secundum statuta reddere debet: sed t̄ ciues originarij, immo iij, qui ciues per incolatum sunt effecti, dicuntur iurisdictioni civitatis subiecti, ut in d. l. 1. & ibi Bar. ff. ad munic. l. r. c. de munic. & orig. l. ciues. & per totum. C. de incolis. libro 10. c. 2. de cōst. in 6. & habetur latē per scrib. in c. fi. de foro compet. ergo illis ius secundum statuta reddendum erit: sed isti notabiles Comites dicuntur ciues originarij civitatis Mutinae origine propria paterna, & auita, ut notoriū est, ergo tales sunt, quibus reddendū est ius secundum statuta, & quod beneficijs statutorū gaudere debent. Arguo ē hoc modo ex dicto statuto, quod dominus. Potestas &c. Illis, qui sunt de comitatu, vel episcopatu, quod non sunt iurisdictioni Mutinae subiecti, ius secundum statuta reddi non debet, ergo illis, qui sunt de comitatu, seu episcopatu, qui iurisdictioni Mutinae sunt subiecti, ius secundum statuta reddi debet, sed ciues originarij subiecti sunt iurisdictioni, ergo &c. Præterea statutum sub rub. qui intelligantur esse ciues, quoad beneficia, & honores statutorum parificat ciues, qui ex habitatione, & incolatu triginta annorum subsistunt rina onera civitatis, & illos ciues, qui simpliciter sunt ex origine propria, paterna, uel auita, non considerādo, an hi ultimi subeant onera, necne, sed Comites de Cesis sunt origine propria, paterna, & auita ciues Mutinae ergo ad honores, & beneficia statutorum admitti debent. Præterea licet dicti Comites non sint subiecti iurisdictioni communis Mutinae, tamen subiecti sunt iurisdictioni domini Marchionis, hoc est Ducis Ferrariae, ex quo sunt ciues originarij Mutinae, & quod hoc, negaret, incurreret crimen læsæ Maiestatis, ut declarat Bar. in l. hostes. ff. de capti. & possi. reuer. quod sufficit ad hoc, ut ad honores, & beneficia admittantur. Rursus statutū sub rub. quod dominus Potestas &c. loquitur de ijs, qui sunt de comitatu, vel de episcopatu, & sic de ijs, qui sunt de comitatu, vel de diocēsi, ergo non comprehendit ciues originarios, & eos, qui sunt de civitate Mutinae, quales sunt p̄fati Comites, nā t̄ aliud est cō de comitatu, seu de diocēsi, & aliud est cō de civitate, ut est tex. in d. c. Rodulphus. quē ad hoc omnes ponderant ibi Sagienfis diocēsis, iuncto uersu. ibi nullus de civitate ipsa, & habetur per Barto. in d. l. 2. ff. de verb. signi. circa mediū. Alex. in d. rub. ff. solu. matr. & Felin. in d. c. Rodulphus. in 5. conclusio

ne, & aliquoter in 4. ¶ Nec predictis videtur obstat statutum penultimū, iuncto statuto ultimo sub rub. qui intelligantur potestēs, ubi ponitur hæc verba, quod omnes electi fuerint, aut interfuerint correctioni statutorū, gaudere debeant pleno iure beneficijs statutorū, non obstante, quod non sint descripti in ultimo communitatis Mutinae, vel de numero nobilium, vel subeuntium Mutinae, cum communi Mutinae, ex his enim uerbis statuti videtur a cōtrario inferri, quod si aliqui sint de numero nobilium, uel de numero nō subeuntium in unum, et alii beneficijs statutorū gaudere nō debeant: subsecquitur aliud statutum declarādo, quod sint isti nobiles, seu potestēs, quod potestēs sunt omnes, qui castra, seu fortilitia habent, & retinent in comitatu Mutinae, item etiam omnes sui descendentes, nisi illi eorum descendentes habitarent in civitate Mutinae, & ibi onera subsisterent, ergo si nō subsisterent onera, dicerentur potestēs, & consequenter tales, qui beneficijs statutorū gaudere non deberent: ita dubitādo statutū huiusmodi cōtra ipsos Comites ponderantur: sed animaduertendū est quoad illudrum intelligentiā, quod non loquitur eo modo, quo nō dubijs proponitur, sed aliter, nā primū statutū, quod est penultimum in ordine statutorum, dum loquitur de nobilibus, & subeuntibus onera, imperfectē, & sine aliquo verbo loquitur, & ex præcedētibus suppleri debet, ut illa verba vel de numero nobilium, vel subeuntium onera in communi Mutinae regi debeant a uerbo illo proximo, nō sint, & sensus erit, si non obstante, quod hi, qui interfuerint correctioni statutorum non sint descripti in ultimo, vel non sint de numero nobilium, vel non sint de numero subeuntium onera, gaudere debeant priuilegijs, & beneficijs statutorum, & sic omnia illa verba, descripti in ultimo communitatis, de numero nobilium, uel subeuntium onera reguntur ab eis uerbis, quod nō sint, ergo omnia debent pariformiter, & nō difformiter determinari, quia una determinatio respiciens plura determinabilia debet illa pariformiter determinare. In hac hoc iure. ff. de vulg. & pupil. cum similibus. Inferitur ergo, quod nobiles etiam quod onera nō subirent, tamē regulariter debent gaudere statutis, & hoc modo exponendo, & intelligendo statutum, retorqueri potest adeo, quod pro ipsis comitibus multum faciat. Nec aliter debet intelligi, quia illa verba vel de numero nobilium reguntur, & determinantur a uerbis præcedētibus nō sint, sicut alia uerba, uidelicet descripti in ultimo, & illa uel subeuntium onera. Nec dicendum est, quod respectu illorum uerborum uel de numero nobilium, suppleri debeat uerbum sint affirmatiuē, & respectu aliorum uerborum nō sint negatiuē, cum sub vna eiusdem uerbi determinatione sint posita, ergo uerbum illud ea pariformiter determinare debet, ut supra. Vel si uolumus dicere, quod illa uerba de numero nobilium reguntur, & determinantur a uerbo sint, nō prout exprimitur negatiuē, sed affirmatiuē, hoc modo uidelicet nō obstat, quod sint de numero nobilium, quod intelligentia faceret in cōtrario, quia inferret, quod nobiles alios nō gauderēt, tunc dupliciter respondeo, primo quod hoc statutum probat a cōtrario sensu, & t̄ quod argumētum non recipitur, quotiens illud que resularet absurdum, uel iuris repugnātia, & correctio, ut latē ponunt Alexand. & omnes alii in l. 1. §. huius rei. ff. de offic. eius, cui mand. est iuris. At in casu nostro resularet absurdum, uidelicet quod ciues originarij civitatis Mutinae, quod essent nobiles, ratione nobilitatis excluderentur a beneficijs statutorum, & illis non esset ius reddendum, prout ex ijs, quae supra sunt dicta, colligi potest. Resularet etiam repugnātia, quod statutū sub rub. quod dominus Potestas &c. ad hoc, ut ciuib. originarijs ius secundum statuta reddi debeat, seu ad hoc, ut ipsi ad beneficia admitti debeant, non considerat,

considerat
ultimo de
bus, qui ex
statutum si
gine prop
sint ciues o
bus ciuitat
ex eo, quod
benta bene
nores mag
l. 2. l. ne qui
nius habet
tutis Muti
beneficijs,
ne exclusi
exclusos ef
multimo he
non potest
honoribus
tur statutu
tes, ubi qui
quod nobiles,
subeunt on
deo illud st
nobilibus,
multimum
tes, & nobi
sunt dici n
tentes, ut c
1. c. de dig
17 liceat pote
referat ue
tatum, seu
potestatis p
ceat potest
bentū, &c.
tu uel cor
ridictione
tuo sub r
non possit
genera po
originari
bus dicitur
Ius ibi nō
tate Muti
se potente
& sic statu
to statuto
quantur d
pollint po
beneficijs
ur colligit
intelligan
sint ciues p
quibus ho
illis plebe
ta loquunt
abque illa
bent intell
ne ciuilita
& ius redd
dominus p
nullo mo
bus primo
uerum nō
tur, uideli
loqui de il
ne, et si si
statuta ad
tutis a ltri

considerat, nec requirit, quod onera subierint, aut in ultimo descripti fuerint, prout hac considerat in ciuibus, qui ex incolatu, & habitatione ciues esse dicuntur, statutum simpliciter considerat, q̄ sunt originarii origine propria paterna, aut auita, cū ergo hi Comites sint ciues originarii, sequitur, q̄ beneficiis, & honoribus ciuitatis Mutinæ gaudere possunt, & debent. Nec ex eo, quod ciues originarii sint nobiles, excludi debent beneficiis, & honoribus, cum beneficiis, & honores magis deferantur nobilibus, quā plebeis, ut in l. l. ne quis. & l. mulieres. C. de dignitat. lib. 1. r. & plenius habetur per Bar. in repet. l. i. eod. tit. Nec ex statutis Mutinæ nobiles ciues originarii aliquo modo à beneficiis, & honoribus ciuitatis, & statutorum Mutinæ excludi reperiuntur: & si quis illos ab aliis statutis exclusos esse diceret, ostendat, ergo ex statuto illo penultimo hoc argumentum à contrario sensu colligi non potest ad probandum, q̄ nobiles à beneficiis, & honoribus statutorū excludi debeant. Et si allegaretur statutum ultimum sub rub. qui intelligantur potentes, ubi qui sint potentes, declaratur, ad probandum, q̄ nobiles, qui non sunt descripti in ultimo, & qui non subeunt onera, debeant à beneficiis excludi, respondeo illud statutum loqui de potentibus, non autē de nobilibus, qui sint ciues originarii, statutum autē penultimum loquitur de nobilibus, & differunt potentes, & nobiles simpliciter, quia si omnes potentes possunt dici nobiles, non tñ oēs nobiles possunt dici potentes, ut colligitur ex iis, quae ponit Bar. in repet. d. l. i. C. de dignitat. lib. 12. & arg. l. i. cum ibi nota. C. ne liceat potentio. & in l. unica tit. sequ. r̄ nobilitas enim referretur ad dignitatē generis, uel ad dignitatē uirtutum, seu animi, ut per Bar. in d. l. i. Potentia uerò ad potestatem principū, & magistratū, ut in d. l. i. C. ne liceat potent. cum tit. sequ. Item ad uim, & potestatem habentū, & retinentium castra, & fortilitia in episcopatu, uel comitatu Mutinæ, qui non sint ciues, nec de iurisdictione ciuitatis Mutinæ, ut habetur in ultimo statuto sub rub. qui intelligantur potentes, aduersus quos non possunt exerceri, ut in d. l. i. & ibi glo. quae duo genera potentiam considerat. Sed illi, qui sunt ciues, originarii, & nobiles nō possunt dici potentes, de quibus dicitur statutū loquitur, ut inferitur ex uerbis illius ibi notū tales &c. ubi praesupponit habitantes ciuitatis Mutinæ, & substantes munera, seu onera nō esse potentes ad effectum, ut à beneficiis excludantur: & sic statutum illud nihil facit. Preterea respondeo dicto statuto penultimo, ac tñ ultimo, ut dixi, q̄ non loquuntur de ciuibus originariis, quia & si nobiles dici possunt potentes potentia facti, non tñ excluduntur à beneficiis statutorum, nec à dignitatibus, seu honoribus, ut colligitur ex uerbis generalibus statuti sub rub. qui intelligantur ciues, & hoc, ne melioris conditionis sint ciues plebeij, quam sint ciues originarii nobiles, quibus honores, & beneficia magis debentur, quam aliis plebeis, & ignobilioribus, ut supra, sed dicta statuta loquuntur de nobilibus, & potentibus simpliciter absque illa qualitate ciuibus originariis, ergo non debent intelligi de ciuibus originariis, quibus saltē rōne ciuitatis originariae beneficia statutorū debentur, & ius reddendum est, ut habetur in statuto sub rub. q̄ dominus potestas &c. Ex quibus apparet, statuta illa nullo modo obstat, & consequenter ea, quae in dubiis primo loco considerantur, nō procedere. ¶ Si uerum nō uideatur id, quod in dictis dubiis praesupponitur, uidelicet statutū sub d. rub. quod dñs Potestas &c. loqui de illis, q̄ sunt de comitatu, uel episcopatu Mutinæ, & si sint ciues originarii, cū loquatur de iis, in q̄b. statuta ad eorū prauidiciū seruari possunt, & qui statutis astringi ualent, ergo loqui v̄ etiam de ciuibus

originariis, alioquin astringi non possent, arg. c. 2. de consti. in 6. & Bar. in l. omnes populi. ff. de iust. & iure; quia respondetur, q̄ t̄ cum statutum loquatur simpliciter de iis, qui sunt de comitatu, uel de episcopatu, hoc est de dioecesi, & de illorum prauidicio, ac grauiamine, nullo modo cōprehendi possunt ciues originarii, & maximē nobiles, qm̄ appellatione comitatiorum, seu eorum, qui sunt de comitatu, uel episcopatu, regulariter & maximē in materia onerosa, & prauidiciali non cōtinentur ciues originarii nati intra ciuitatē, & praesertim nobiles, ut in d. c. rodolphus. ibiq; Abb. Ant. & Fel. in 4. & 5. conclusionē. Bar. in d. l. 2. ff. de uerbo. sign. & in d. l. i. ff. ad municip. & faciunt alia plura supra adducta: & inquantū statutū illud in fine inquit, q̄ inquantū statuta concernent eorū prauidiciū, ipsis statutis astringantur, dico uerificari posse in casu, quo illi de comitatu, uel episcopatu simpliciter, qui non essent subiecti iurisdictioni ciuitatis, uel dñorum Marchionū, regulariter forrētur forum aliqua ex cā propter quā ij, qui alias non sunt de iurisdictione, forum forriri solent, t̄ puta uel rōne cōtractus, uel delicti, uel rei iuxta. c. sane. & c. fin. cum similib. ibi not. extra de foro cōpeten. uel etiam uirtute prorogationis, ut quia in potestate, & iudicē Mutinæ consentirēt iuxta text. cum ibi nota. in l. i. C. de iurisd. omn. iud. & in l. i. & 2. ibique plenē scrib. ff. de iudi. uel ē rōne cōuentionis, ut quia esset aliquis de comitatu, uel episcopatu, qui nō esset iurisdictioni Mutinæ subiectus, & uellet agere contra Mutinensem iurisdictioni Mutinæ subiectum, nā ex quo cogitur litigare corā iudice Mutinensi, ga actor, sequitur forū rei, & non e contra c. cum sit generale. de foro cōpeten. cum similib. ibi allegatis. in his casibus potestas debet illis ius reddere s̄m ius cōe, non autem secundum statuta, inquantū statuta illorum fauorē cōcernent, sed inquantum illorum prauidiciū concernent, tunc potestas eorum damnū statuta seruare debet: & hoc est, quod uoluit dicere illud statutum, quicquid in dñi allegetur. Accedat ad hac, q̄ ex alio intelligencia statuti in dubiis, ut supra, considerata stare non potest, quia si in fine illius statuti intelligeretur de ciuib. originariis, & sic de iis, qui astringi possent, necessarium esset praesupponere, q̄ essent de iurisdictione cōis Mutinæ, alioquin astringi nō possent arg. eorum. quae dicunt doctores loquentes de districtu, q̄ t̄ ideo sic appellatur, propterea q̄ illi, qui sunt de districtu, astringi possunt ex iurisdictione, sicut ii dicuntur de territorio, quia rōne iurisdictionis terreri possunt, ut in l. puillus. §. territorium, ibique Bar. & Alex. in apostil. ff. de uerbo. sign. & habetur per Fel. in d. c. rodolphus. in uer. districtus. & in uer. territorio. in 12. & 13. col. cuius contrarium praesupponit statutum illud, quia loquitur solum de iis, qui non sunt de iurisdictione, nec de districtu, & territorio, ac nō possunt regulariter astringi, sed potius ex quodam accidenti, ut supra exemplificauit. At ciues originarii etiam nobiles sunt de iurisdictione ciuitatis, uel saltem dominorū Marchionū, ergo de illis statutum circa finem non potest, nec debet intelligi, & alias dñia implicaret, uidelicet, q̄ loqueretur de non subiectis iurisdictioni, & q̄ rōne ciuitatis astringi possent, quod fieri non potest, nisi essent de iurisdictione: & hac sufficiant quoad primū dubiū, circa quod multa necessaria dicta fuerunt, cū disputandū fuerit de intelligentia multorū statutorū, quae ponderata, ut in dubiis, multum ipsis comitibus prima facie aduersari uidebantur. ¶ Circa s̄m nō est multū insistentū, quia iudicio meo optimē huic dubio satisfactū esse censo ex iis, quae excellens dō. Petrus dictorū Comitū aduocatus latis pulchrē considerauit, tū quia rescriptū ab aduersariis impetratum effectum

detur obstat
no sub rub. q
erba, q̄ oēs q
ni statutorū
atortū, non
o communit
beantū mu
uerbis statu
t de numero
in unera, il
t: subsequit
iles, seu pot
fortilitia ha
em etiam oē
entes habita
tinerēt, ergo
entes, & con
gaudere non
ai ipsos Com
est quoad ill
modo, quon
statutū, quod
lum loquitur
fectē, & sine
as suppleri de
m, uel subeun
debeat ad uer
p non obstat
i statutorum
at de numero
itium onera
s statutorum,
mo communit
onera regun
debet parior
tia unadeter
a debet illa p
F. de uulg. &
nobiles etiam
er debēt gau
& intelligen
pro ipsis comi
telligi, quia il
tur, & deder
t, sicut alia uer
uel subeuntū
orum uerbo
debeat uerbum
erbum nō sint
determinatio
riformiter de
us dicere, q̄ il
, & dēterminā
gatiū, sed ad
, q̄ sint de qua
ōtrariū, quia
nē dupliciter
bat à cōtrario
tur, quotiescū
naria, & cōr
es alii in l. i. §.
risd. At in ce
t q̄ ciues ori
, rōne no
orum, & illis
quae supra sunt
pugnātia, q̄
is &c. ad hoc,
ura reddi de
ri debet, non
considerat,

fectum est eode, nec contingat iudicium claudicare ad l. fin. C. de fructib. & lit. expen. & in l. 3. ff. quod quis que iuris, ubi fit retorsio contra impetranter rescriptum, & ius iniquum, & tanto magis, si illo rescripto, & iure usi fuerunt. c. cum oēs. de constit. & iniquū ius dicitur, quod est contra regulas iuris ad tradita ibi plenè per scribē. Nec uerum est, quòd in casu nostro Comitibus fuerint beneficiorū, & iurium statutorū incapaces, ex quo sunt ciues originarii ciuitatis Mutinæ, ac et rei, ueluti supra ostensum fuit, argo. l. j. in prin. & l. 3. in prin. ibique glo. Alex. & alii. ff. quod quisque iuris, tum etiam attento, quòd Comitibus rescriptū impetrant, quo mediante ipsis concessum fuit, ut eis pariter licitum foret uti statutis ciuitatis Mutinæ duntaxat & eo modo, & forma, qua concessum fuit aduersariis: quæ uerba aequipollēt illis uerbis in oibus & per oia ad nota. per docto. in l. 1. ff. de leg. 1. ut qua forma, & quo modo licitū est aduersariis uti statutis uirtute rescripti ab ipsis impetrati, eodem modo, eademq; forma Comitibus principales nostri uti etiam possint, & consequenter quoad hunc effectum nulla inter eos differentia esse debet d. l. 1. ff. de legat. 1. & l. 2. cum ibi nota. per scrib. C. oia de leg. & profectō rescriptū ab ipsis Comitibus impetratum non possit ad eū fauorē

22 clarius esse, nec cauillandum est, alioquin à pena sacrilegii quis tutus non esset, ut in l. sacrilegii. C. de diuer. rescrip. Imò ¶ intelligendum est in casu nostro, ut primo impetratum ab aduersariis minus lædat, & cōiter profi. l. rescripta. C. de precib. imper. offer. & l. 1. C. de diuer. rescript. Præterea ¶ aduersariū impetrant rescriptum, quòd ipsis liceret uti statutis, & beneficiis illorum actiue, & passiuè, qd quidem nihil aliud importat, nisi quòd statuta pro ipsis, & p̄tra ipsos sint seruanda. & consequenter absq; eo, q̄ Comitibus aliud rescriptum p̄ aduersariis impetrassent, eis licitū erat

23 statuti, ac earum beneficiis, uti nam ¶ hæc uerba actiue, & passiuè innuunt, & important impetrata ab aduersariis fore reciproca, & uicissitudinaria, ut dicitur de empore hereditatis, in quē iura hereditaria transeunt actiue, & passiuè, hoc est reciproce, & uicissitudinariè, ut in l. 3. in prin. & in § non solum. ff. de hære. uel actio. uend. & argumento. l. pro hereditariis. C. de hæred. actio. l. nihil. ff. de uerb. sign. cum ibi nota. & l. hæreditas. ff. de reg. iuris. ¶ Nec prædictis obstat, q̄ ex quo ipsis Comitibus ultimo loco supplicantiibus fuit in rescripto concessum posse uti statutis, eorumque beneficiis à die primi rescripti ab eis impetrati, si Comes Nicolaus, aliiq; consortes aduersarii Comitū principalium nostrorū aliquam falsitatem cōmississe dicuntur, eam iamdiu ante rescripta illa impetrata cōmiserunt, ergo p̄textu rescriptorum à Comite Ventura, & consortibus impetratorum ipsi de falso agere nequeunt ad effectū, ut aduersarii à causa, & à iuribus suis cadant p̄textu falsitatis commissæ circa testes productos ex forma, & beneficio statutorum Mutinæ, quia ¶ rescripta, sicut leges ad præterita non retrahuntur. l. leges. C. de legib. c. 2. & c. fi. extra de constit. cum similit. & ¶ rescripta gratiosa, qualia sunt hæc, dicuntur leges priuata. c. priuilegia. 3. dist. Nam duobus modis rñdetur. Primo, q̄, ut supra plenius dictū fuit, Comes Ventura, & consortes rei conueniti etiam ad effectum recoueniendi uti possunt beneficiis statutorum ex dispositione ipsorū statutorū absque eo, qd̄ si per hoc rescripta impetrare necessarium foret, ergo rescripta quoad hunc effectum parum, uel nihil operari potuerunt, argo. l. 1. ff. ad municip. c. 1. & ibi glo. magna extra de recl. uel ad hoc, ut aliquid operatur iuxta. l. si qñ. C. de inoffi. testa. in prin. dicendū erit, q̄ ipsi Comitibus possint uirtute dictorū rescriptorū uti statutis, & beneficiis illorum et in causis criminalib.

28 seu mixtis incidētib. Secundo respondeo, q̄ aliud est cōmittere crimen falsi in fabricando instrumentum, uel in producendo, seu corrumpendo testes falsos, & aliud est uti instrumentis falsis, seu attestacionibus falsis, et si illis uti uolens nō fuisset is, qui falsum cōmississet, sed alius iamdiu, & antiquitus illud cōmississet, ut in l. 1. ff. de falsis. & hoc præsupponit statutū

29 ciuitatis Mutinæ, & ¶ non solum committens falsum est puniendus de falso, sed et is, qui instrumento, aut attestacionibus falsis simpliciter utitur, illi tñ prima facta potestacione, an uelut illo infiso, seu attestacionibus uti iuxta doctrinam Bar. in l. diuus. quæ est laute pen. ff. de falsis. & per Pau. de Cast. & alios in l. 1. C. de fide instrum. ut ibi plenè habetur. Unde quamuis fortè ipsi Comitibus uirtute dictorum rescriptorū statuti uti nequeant ad effectum, ut de falso agere possint ipsos testes, qui falsum dixerunt, uel aduersus eos, qui tunc illos producerunt, qñ hæc falsitas iam diu antelitem præsentem, & ante impetrationem dictorū rescriptorum commissa fuit per ea, quæ in dubijs conueniunt, tñ ratione nouæ productiōis, & noni iustis dictarum attestacionum, quæ productio est crimen diuersum, præcedente potestacione, de qua in processu habetur, & fuit hoc crimen nouæ productiōis cōmissum in præsentia causa ante conclusum in causa, & fortè post rescripta impetrata, poterunt ex forma dictorum rescriptorum, ac etiam iuris cōmunis, & statutorum dictæ ciuitatis uti beneficiis, & iuribus dictorum statutorum: neque rescripta hoc respectu retrahendi dicuntur, ut aperte constat. ¶ Non obstat: quòd rescripta fuerunt concessa in causa ciuili, ergo ad causam criminalem, aut mixtam trahi non debent, cum

30 ¶ rescripta ad lites sint stricti iuris, & in eis locus non sit extensioni, ut in c. iunt & alii. c. rodolphus & c. fin. de rescript. & Abb. post Inno. in c. episcopi de rebus eccles. non alien. Quia respondetur primo, quòd ex quo huiusmodi cognitio contra productem dicitur attestaciones, seu illis utentem incidenter cōtingit, p̄t de hac falsitate idemmet iudex incidenter cognoscere, qui cognouit de causa principali, nō uirtute rescripti, sed ex ui iurisdictionis ordinariæ, & maxime si est talis, qui alias de falsitate cognoscere potest, ut uolunt docto. cōiter, quos refert Alex. in ap. l. ad Barr. in d. l. diuus. & habetur per Paul. de Cast. in d. l. 2. & fin. C. de fid. instrum. Et quamuis Bart. in d. l. diuus. contrarium sentire uideatur, tamen ipse idem, quod dictū est, fateatur procedere, si iudex, qui de causa principali cognoscit, alias sit iudex ordinarius, & competens in causa criminis falsi, prout sunt iudices, qui de præsentia causa cognoscunt. Secundo respondeatur, ¶ quòd cum uti falsis attestacionibus, uel instrumentis dicatur causa mixta, pro qua est imponenda poena parti applicanda, uidelicet ut illis utens iure suo priuetur, & in amissione causæ mulctetur, quæ poena, & causa hoc respectu dicitur ciuili, seu ciuili ter agi, Bart. in l. agraria. ff. de termi. amo. docto. in c. 1. & uti legendo solutus sum dicere, extra de iud. & pro parte Comitum ad hunc finem tñ principaliter agatur, sequitur ex his, quòd ipsi etiam quoad hunc effectum poterunt uti rescriptis, & consequenter beneficiis statutorum, & præsertim ¶ quoniam causa mixte quoad effectum ciuilem cēsentur ciuiles, & secum dum ciuiles regulantur c. tuæ. cum ibi no. extra de procurator. Tertio respondeo, quòd cum ipsi domini Comitibus absque alio rescripto potuerint, & possint uti statutis, & beneficiis statutorum, & maxime quia rei sunt iuxta ea, quæ habentur in d. l. 3. ff. quod quisque iuris. cū aliis supra allegatis, illis absque dubio licitum fuit postea incidenter de falso agere corā eodē iudice ad poenā non solum ciuilem, sed et criminalem ad uita

data per Bar. Cast. post G. l. ud. quod actum ad penam dicantur, re uerius effectione facta, q̄ rii, qui attestacionibus ca est, nam ipsi & casu quo Comitibus Veri falsitate proferunt, q̄ dixibus & c. ut iustificando, uel attestacionibus uera esse nō intendebat rionibus, q̄ cens postea talis pretiati facta, & idco solium. §. mo. cum M. de de sponsal. & per his dubiis infuso, tum multa ad prodeduxit, ex c. ta in p̄ci p̄ contraria la

1 Procurator me resiam
 2 Et quando et alium sub
 3 Mior am as si potest, qu fuerit.
 4 Curator p̄ca quod gene
 5 Procurator t̄m̄ parifi
 6 Non esse, & uere certo.
 7 Curator si data sus cum p̄ca bous cura solutiendi
 8 Procurator q̄ quod ha
 9 Procurator h̄ cile mand
 10 Procurator h̄ tam alium
 11 Procurator h̄ nia, quod resiam, si
 12 Procurator h̄ resiam ad r̄i expressi
 14 Procurator h̄ ad hoc hab

Curator certos pro dno const

ratoris illos procuratores cum potestate substituendi constituere, & procuratores illi etiam ante litem contestatam alium substituere possunt.

CONSILIVM XXIII.

VIDE iuris sit in casu proposito, breuiter expeditiam. Dubium est, an Ser Christophorus legitimus in presenti ca procurator esse, uel sufficiens, & de iure validum mandatum habere dicatur, stantibus exceptionibus partis aduersae: & prima facie pars negativa amplectenda esse uidetur, quia ante litem contestatam fuit substitutus a procuratoribus illorum de sancto Ioseph, qui de iure non potuerunt ante litem contestatam alium procuratorem facere, seu substituere. In neque cum materia. C. de procurat. Nec obstat, quod procuratores ab illis de sancto Ioseph constituti habuerint speciale, & expressum mandatum ad substituendum alium, ut instrumento mandati continetur, quod casu procurator factus cum mandato, & cum potestate substituendi alium potest et ante litem contestatam, & quoadcunque alium substituere c. r. S. licet. cum ibi nota. de procurat. in 6. & c. is. cui cod. tit. quia respondetur, quod licet procuratores ab illis de sancto Ioseph constituti auctoritate curatoris cum decreto dati habuerint expressum, & speciale mandatum substituendi alium, tamen uigore illius mandati alium substituere non potuerunt. Nam considerandum est, quod illi de sancto Ioseph creauerunt procuratores suos, quia erant minores annis. 25. cum auctoritate cuiusdam sui procuratoris, qui specialiter ad hanc causam tamen fuit deputatus, uidelicet ad constituendum dictos procuratores, & non ad aliud, & dominus iudex, qui illis de sancto Ioseph Agricola dedit in curatorum, non concessit expressum, nec specialiter, ut dictus curator posset illis auctorizare, quod posset constituere certos procuratores cum potestate substituendi, sed simpliciter, ut constituerent procuratores, ueluti in instrumento curae expressum colligitur. Si ergo illi de S. Ioseph postea illos procuratores constituerunt cum mandato, ut posset alium substituere, nihil egerunt, cum curator solus datus fuerit, ut illius auctoritate ipsi posset procuratores simpliciter constituere, & non cum potestate substituendi, quia licet enim cum auctoritate curatoris dati ad certam causam specialiter minor possit procuratorem facere, tamen hoc est uerum quo ad causam tantum, ad quam fuit curator datus, ultra quam minor non possit cum auctoritate illius curatoris procuratorem facere, ut uoluit Bald. post Cyn. & ibi Saly. in d. l. neque. quia tamen curator specialis quoad causam, ad quam fuit datus, idem potest, quod potest generalis generaliter, & nihil ultra argu. l. si duo. ff. de admin. tuto. iuncta l. si procurator. C. de procurat. Sed dictus Agricola datus fuit curator, ut eius auctoritate minores praedicti posset quosdam certos procuratores simpliciter constituere, non expresso cum potestate substituendi, ergo minores postea constituendo procuratores cum auctoritate illius curatoris non potuerunt de iure illos constituere cum potestate alios substituendi. Nec debet ob stare, quod minores cum auctoritate curatoris, & decreto iudicis illos fecerunt procuratores, nam licet curator potuerit auctorizare minoribus quoad actum faciendi procuratores, non potuit tamen auctorizare quoad hunc articulum, ut posset procuratores facere cum potestate substituendi, ut supra, & tamen paria sunt, ipsos minores non habere curatorem, seu procuratorem, uel habere, & minus legitime d. l. neque. l. r. C. qui legit. perso. & ibi Bar. post glo. & in l. pen. cum similibus adductis per Bar. & doct. C. si aduersus iud. & tamen non esse, uel esse, & illegitime apparet. S. scis dum instit. de fatid. tut. l. quoties. cum similibus ibi allegatis per gl. & mod. ff. qui fatid. cogant. & per moder. in l. fin.

dicta per Bart. Alex. & alios in d. l. diuus. & per Paul. de Castro. post Gandi. in d. l. 2. C. de fide instr. Quoad illud, quod ad fauorem Comitis Nicolai, litisq; coloratum ad penam falsi euitanda allegatur, quamuis multa dicantur, quae aliter non refero, tamen trium de iure ueneris esse dico, quod non obstante illa protestatione facta, quod in parte, & partibus &c. ipsi aduersarii, qui attestacionibus falsis unius testis uti fuerunt, in amissione causae sunt puniendi, ueluti statutis cautum est, nam ipsi fuit facta notificatio, an uellent eis uti, & casu quo uti uellent, seu uerentur, quod intentionis Comitis Venturae, litisq; confortu erat uelle illos de fide procedere, & nihilominus ipsi aduersarii responderunt se uelle illis uti, prout uti fuerunt, non obstante, quod dixerint illas uelle producere in parte, & partibus &c. ut in terminis decidit Bar. in d. l. diuus exem. plificando, si producat respodisset se uelle uti in fide, uel attestacionibus, (quia idem est in utroque) quatenus postea illas producat cum ptestatione supradicta, talis ptestatio producat dicitur contraria facta, & dolose facta, & idem ipsum non releuat ad no. per Bar. in l. no. solum. S. morte. ff. de noui oper. nuncia. per scriben. in c. cum M. de confit. gl. nor. & ibi doctor. in c. tua nos de sponsal. & in c. per tuas. de cod. apposit. Vterius super his dubijs nunc contra dictos Comites ppositis non infitio, tum quia praefatus dominus Petrus a duocatus multa ad propositu in suis doctissimis allegationibus deduxit, ex quibus resolutio colligi potest, & eius dicta in specie possunt, tum quia et ex supradictis motiua contraria latius superque subblata uidentur. Laus Deo.

S Y M M A E.

- 1 Procurator non potest de iure alium procuratorem ante litem contestatam facere, uel substituere.
2 Et quando eius ante litem contestatam, & quoadcunque possit alium substituere, & num. 10. & 11.
3 Minor cum auctoritate curatoris specialiter ad certam causam datus potest quoad illam causam tantum, et non ultra procuratorem facere.
4 Curator specialis quoad causam, ad quam fuit datus, potest idem, quod generalis generaliter potest.
5 Procuratorem si curatorem non habere, & habere, sed minus legitime participatur.
6 Non esse, & esse illegitime equiparantur.
7 Curator si datus sit minori, ut eius auctoritate minor possit constituere certos procuratores specialiter, & expresso ad omnes causas cum pleno mandato in forma, potest tunc minor auctoritate bonis curatoris illos procuratores cum libera, & cum potestate substituendi constituere, & num. 13.
8 Procurator quod habeat plenam, & liberam administrationem, & quod habeat plenum mandatum, idem importat.
9 Procurator habens mandatum cum libera potest ea facere, quae spectant ad mandatum requirunt.
10 Procurator habens speciale mandatum potest ante litem contestatam alium substituere.
11 Procurator habens plenum mandatum, seu cum libera potest omnia, quae dominus potest, excepta dilapidatione: & ante litem contestatam, si dominus potest alium substituere.
12 Procurator simpliciter factus in aliqua causa potest post litem contestatam alium substituere, quamuis hoc in mandato suo non fuerit expressum.
13 Procurator ut possit alium substituere, quando speciale mandatum ad hoc habere debeat.

E P I T O M E.

Curator dato minori, ut is possit illius auctoritate certos procuratores ad lites, & causas cum pleno mandato constituere, minor potest auctoritate huius cu-